

200-ТИСЯЧНИЙ ЮВІЛЯР

ПОДІЯ 27 червня 2008 року ВАТ «Борекс» почав відлік третьої сотні тисяч екскаваторів власного виробництва: минулої п'ятниці з конвеєра підприємства зійшов ювілейний 200-тисячний красень «Борекс-3106».

ЦЕЙ ДЕНЬ на підприємстві був святковим. Від імені міністра промислової політики України Володимира Новицького привітав заводчан з цією подією заступник міністра – директор Держсільгоспмашу Володимир Савченко. Щирі слова присутні почули від голови Бородянської райдержадміністрації столичної області Ігоря Кунця, директора ННЦ «Інститут механізації і електрифікації сільського господарства» УААН, академіка Якова Гукова, начальника відділу промисловості Київської ОДА Володимира Прищепи.

Особливо тепло присутні вітали промову «батька підприємства» – колишнього генерального директора об'єднання «Червоний екскаватор», філію якого у 1977 році став «Борекс», – Олексія Козлова.

Випало так, що саме до цієї події було виготовлено корпоративний прапор ВАТ «Борекс». На площі перед заводом на очах багатьох присутніх його було освячено і урочисто піднято.

Потім під звуки оркестру, з написом на ковші «200-тисячний ювілейний екскаватор» постав «новонароджений». Ключі від нього було вручено представникам комунальної служби Броварського району Київщини.

Далі відбулося нагородження грамотами та цінними подарунками ветеранів, кращих працівників підприємства, завдяки праці яких, власне, і стала можливою ця подія.

І хоч історія заводу налічує всього 30 років, нинішньому ВАТ «Борекс» є чим пишатися.

Підприємство «Борекс» (Бородянський екскаватор) створено як філію Київського заводу «Червоний екскаватор», де до кінця 1977 року було освоєно практично всі найбільш складні та металоємні конструкції для екскаваторів ЕО-4321 і Е-5015.

У січні 1978 року на підприємстві було виготовлено перший навісний екскаватор ЕО-2621А. Після освоєння проектної потужності на Бородянській філії виготовлялось до 10 тисяч навісних екскаваторів за рік (із 25 тисяч, що випускались на той час в СРСР). Екскаватори постачались у західні регіони Росії, Ставропольський і Краснодарський краї, Молдову, республіки Кавказу та Прибалтики, в українські господарства.

Наприкінці 1981 року філія стала Бородянським екскаваторним заводом, а у квітні 1994 року Державне підприємство Бородянський екскаваторний завод перетворилось на ВАТ «Борекс».

В 1995 році було вироблено перші копачі для цукрових буряків, з 1996 року почали випуск підбирачів-навантажувачів цукрових буряків ПНБ-1,6, було вироблено перші зразки культиваторів АГ-6 для передпосівного обробки ґрунту, освоєний випуск плугів навісних 4-6 корпусних, борін та іншої техніки.

З 2000 року почалося виробництво кормозбирального комбайна «КЗК-4,2-Борекс».

Фахівцями заводу щороку освоюється 2-3 найменшання нової техніки. Це зразки, що здебільшого розроблені та впроваджені у виробництво технічними службами заводу, які тісно співпрацюють з науковцями, наприклад, з ННЦ «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства». Вся техніка проходить випробування в Українському науково-дослідному інституті прогнозування та випробування ім.Л.В.Погорілого.

Багато років поспіль продукція, яку випускає ВАТ «Борекс», має стабільний попит. Рішення щодо впровадження машин в серійне виробництво приймається колективом після вивчення попиту споживачів за результатами приймальних випробувань.

«Ми і самі ростемо, й інших вирощуємо!»

ПОЛІГОН Так каже керівник філії ТОВ СП «НІБУЛОН» ДП «Лідіївське» Олександр Терещенко, який ще десять років тому ледь наважився на посаду в.о. головного агронома, а сьогодні сам відпускає «у вільне плавання» – керувати черговою нібулонівською філією – вже третього свого працівника.

З ОЛЕКСАНДРОМ ми познайомилися під час поїздки української делегації на міжнародну виставку «АГРОМЕК-2008», куди його з колегою відрядили для ознайомлення з зарубіжним досвідом. Тоді він, очевидно, не думав, що колись даватиме нашій газеті інтерв'ю й спілкувався неочачно відверто. І хоча вже під час відвідин редакцією Лідіївської філії, він просив не згадувати тієї відвертості у статті, аби не вважали, що набиває собі ціну, я все-таки порушу обіцянку. Надто вже припали до душі його слова.

У нашій державі, де кожен намагається нахапати, поки при посаді й можливостях, Олександр розмірковує абсолютно «несучасно». Попри те, що в «НІБУЛОНі» зарплати – одні з найкращих по селах, знаходяться конкуренти-незичливі, які, переманюючи топ-менеджмент господарств, обіцяють у кілька разів більше. І що дивно – ані Олександр, ані його колеги-друзі на такі пропозиції не пристають. А все через вдячність і добру пам'ять – бо не забувають ледь не батьківську опіку свого шефа – генерального директора «НІБУЛОНу», Героя України Олексія Вадатурського, який «ліпив» із учорашніх випускників спеціалістів, рівних яким годі пошукати в сільській місцевості, та не боявся призначати їх, молодих і зелених, на керівні відповідальні посади.

Та лірику геть, поговоримо про справи, які в ДП «Лідіївське» Доманівського району на Миколаївщині, до речі, одній із перших філій у «НІБУЛОНі», йдуть – хвалити Бога – настільки добре, що керівникам сусідських господарств навіть здається, що і дощі там

лиють частіше... Утім, все це пан Терещенко списує на бурхливу фантазію сусідів.

– ФІЛІЯ «Дослідне підприємство «Лідіївське» охоплює чотири з половиною тисячі гектарів посівної площі, – розповідає директор філії. – З них 1300 га – озимої пшениці, 900 – озимого ячменю, 550 – ярового ячменю, 800 – кукурудзи і 400 – соняшнику. Решта – пар. На щастя, поля не розірвані, в єдиному масиві, немає оцієї горезвісної «шахівниці». Поля чималі: по 180-200 гектарів у масиві.

Використовуємо інтенсивні технології вирощування пшениці та всіх інших культур. Сівозміна виконується за науковими рекомендаціями. Нульові, мінімальні технології обробки ґрунту ми не використовуємо. Крім того, маємо в господарстві близько 30% полів, де практично не вносяться ані гербіциди, ані інші засоби захисту, бо через тривалий механічний обробіток ґрунту там уже немає бур'янів.

– **Ваша філія вважається однією з кращих в «НІБУЛОНі»...**

– Можливо. Наприклад, минулого року, незважаючи навіть на посуху на півдні, ми посіли друге місце серед філій. Просто у нас є агрономи, які знають свою справу і вчасно встигають усе зробити. Зрошення у нас немає – намагаємося дотримуватися технологій та всіх законів агрономії для максимального збереження вологи. 80% колективу – це молоді люди до 28 років. Загалом цілий рік працює 120 чоловік, а під час посівної або в жнива – до 180.

– **Крім рослинництва ви ще й тваринництвом займаєтесь?**

– Власне, від нашого підприємства й почалося тваринництво в «НІБУЛОНі». Тут якщо щось започатковують, то відразу роблять на совість.

Створювати високопродуктивне молочне стадо почали у 1997 році, коли з Німеччини до нас завезли 140 голів племінного чистопорідного молодняка ВРХ Англєрської породи. Ця молочна порода має високі відгодівельні якості та відрізняється скороспілістю.

Сьогоднішнє поголів'я ВРХ – 170 особин, з них 85 – дійного стада. На дої на корову за повний період лактації коливаються в межах 5500-6000 кг молока. Є окремі особини, які дають і по 8000 кг молока. Вміст жиру в молоці становить від 4,1 до 5,0 %, білка 3,2-3,7 %, шільність 1,029-1,031 гр./мм.куб. Молоко з такими якісними параметрами – прекрасна сировина для виробництва твердих сирів.

Статус племінного репродуктора з розведення і вирощування племінної худоби Англєрської породи нашому підприємству було надано у березні 2002 року. До речі, того ж року за рахунок «лідіївського» молодняка було створено племрепродуктор у філії «Хмільник» на Вінниччині.

– **Що про техніку розповісте?**

– Вона сама за себе говорить. Важкі трактори практично всі імпортні: це «Фендт» і два «Кейси». Ними повністю обробляємо 4,5 тис. га. Зараз, наприклад, наші два трактори вже другий місяць працюють у Чигиринській філії. Важка техніка потрібна для обробки ґрунту, а у нас зараз усе посіяно, оброблено – ми лише доглядаємо за парами, а для цього

Олександр ТЕРЕЩЕНКО

цілком вистачає однієї машини. Потім на оранку вони повернуться. Комбайни – «Джон Дір», зараз отримали новенькі комбайни «Массей Фергюсон». З «легких» тракторів 50% парку оновлено: це рік-два машина.

– Яка заробітна плата у вашій філії?

– Достойна. Зарплата виплачується двічі на місяць, з авансом. Середня доходить до 1400 гривень. Комбайнери можуть отримати і 5 тис. грн. під час збирання врожаю.

– У скількох населених пунктах працює філія?

– На землях, які обробляються філією, знаходиться 5 сіл. Це Суха Балка, Лідівка, Козубівка, Ново-кантакузівка і Горянка. У Горянці, до речі, 80% населення – це цигани. Так що працюємо з ними – виходить нормально.

– Як оформлені договірні відносини з пайовиками?

– Розраховуємося за договорами вчасно. Зараз платимо 3% від вартості землі, ось нещодавно усі пайовики переуклали з нами договори, бо строк дії старих завершився, – отже, людей влаштовує подальша співпраця з нами.

– Щодо опіки соціальною сферою, то, мабуть, ваша філія і тут не пасе задніх?

– Коли «НІБУЛОН» почав тут працювати, занепад у селах був

страшенний. Зараз ніхто не хоче згадувати тих часів, коли наше підприємство, скажімо так, – просто не дало померти тугешнім поселенням.

Зараз у Лідівці утримуємо водогін, Будинок культури. Допомогаємо фельдшерсько-акушерському пункту, повністю опалюємо шкільне приміщення, привозимо-відвозимо дітей (у нашій дев'ятирічці навчається до 70 школярів), на нас повністю і ремонт школи. Допомогаємо ветеранам. Зараз плануємо поставити ще в одному селі – Горянці – водонапірну вежу, бо там від посухи зникає вода в криницях. Ну, і реагуємо на звернення пайовиків. Возимо людей з Кантакузівки двічі на місяць (туди не ходить жоден транспорт) до райцентру: коли треба, возимо ветеранів у лікарню. Допомогаємо в оранці городів, культивациї. Надаємо ветеранам і матеріальну допомогу.

– Які спеціалісти працюють у господарстві?

– Як я вже казав, усі молоді. Головному агроному – 23 роки. Нашого головного інженера щойно призначено директором нової філії у Житомирській області. От так, Іван Васильович міняє професію. Аякже – усім треба рости. Колись, вісім років тому, і моему першому керівникові, Олені Яківні з Прибужанівської філії, можливо, шкода було відпускати мене, але що вдієш...

Зараз у нас теж буде молодий головний інженер – 23-річний, головний економіст – 22-річний. Рік-два після інституту – і головні спеціалісти.

Сам я закінчив 2000 року Миколаївську державну аграрну академію, прийшов працювати в КСП в сусідніх Прибужанах, працював головним агрономом. Потім воно розпалося. Тоді у нас утворилася філія «НІБУЛОНу» в Прибужанах, яку відтоді й до сьогодні очолює Олена Яківна Тричева. Починав у неї агрономом, потім 6 років головним агрономом. І ось уже два роки директорую в ДП «Лідівське».

– У вас тут по сусідству цілий куш філій...

– Так, загальна протяжність масиву від крайнього прибужанівського до крайнього лідівського поля – 45 км загальною площею до 10 тис. гектарів. Тут поряд також Врадіївська філія. Усі ми одне одному допомагаємо, тому дуже зручно: завжди вчасно можна перекинути техніку і витримати всі агротехнічні вимоги.

Основна маса працівників – це місцеві мешканці. У нас дуже сильна ротация кадрів – у бік зростання! Лише за минулий рік від нас вийшло 4 головних спеціалістів, третій директор за рік. Тож ми і самі ростемо, й інших виховуємо!

Свєнєія Ружєнцєва

Фото компанії «НІБУЛОН»

ІНВЕСТИЦІЇ КОМПАНІЇ

Варшавська фондова біржа (WSE) відкрила офіційне представництво в Україні.

Як повідомив голова WSE Людвіг Собольовський: «Це перше іноземне представництво біржі, й перше представництво іноземної біржі в Україні».

Вибір саме України, за заявою представників WSE, ґрунтується на тому, що нині Україна і Польща проводять тісну співпрацю в економічній сфері. Після зустрічі Юлії Тимошенко і Дональда Туска було ухвалено рішення про співпрацю на ринку цінних паперів.

Наразі WSE веде переговори з фондовою біржею ПФТС з приводу об'єднання індексів та торгових майданчиків. Також представники WSE не заперечують і зацікавленість в придбанні невеликої української біржі для власного майданчика.

Французька мережа продуктивних гіпермаркетів

Carrefour, друга за величиною в світі, зайнялася пошуком партнерів для виходу на український ринок. Наразі вона веде переговори про придбання контрольного пакету акцій мережі гіпермаркетів «Караван», вартість 100% якої її власники оцінили в \$224-300 млн. Вихід до України за допомогою місцевого партнера – правильний шлях, вважають експерти. Таким чином на цей ринок вже вийшов конкурент Carrefour – Auchan, що навесні минулого року купив 20% української мережі «Фуршет».

Компанія ТОВ «М'ясна Традиція» отримала у банку «Кредит-Дніпро» (м.Дніпропетровськ) інвестиційний кредит на суму \$2 млн. Про це 27 червня повідомила прес-служба банку.

Як наголошується в повідомленні, кредит надано для реалізації проекту з нарощування виробничого потенціалу компанії. Інші подробиці не оголошуються.

ТОВ «М'ясна Традиція», власник однойменної торгової марки, входить до числа провідних виробників ковбасної продукції в Дніпропетровському регіоні.

Компанія Bunge заявляє про рейдерські спроби позбавити її права на українську торгову марку (ТМ) «Олейна», а також заблокувати продаж і рекламу соняшникової олії під нею. Про це йдеться в повідомленні прес-служби компанії.

Як наголошується в повідомленні, нині рейдери намагаються заборонити мережам роздрібною торгівлі: ТОВ «Метро Кеш енд Керрі Україна», ТОВ «Омега» (мережа супермаркетів VA-RUS), ПП «РЕАРДІ» (мережа супермаркетів «Велика ложка»), ТОВ «АТБ-маркет», ЗАТ «Фоззі-груп» і ЗАТ «Кстрейдінг» (супермаркети «ПІК») продавати і рекламувати соняшкову олію «Олейна».

У повідомленні підкреслено, що права на ТМ «Олейна» належать компанії OLEINA S.A. (Швейцарія), дочірній компанії Bunge Ltd., а продукція під вказаною ТМ виробляється на Дніпропетровському олієекстракційному заводі, що належить компанії, на підставі ліцензійного договору.

«Бунге Україна» є підрозділом міжнародної інтегрованої компанії Bunge, що працює на ринку сільгосппродукції і продуктів харчування.

Компанії Bunge належить 94% акціонерного капіталу ЗАТ з іноземними інвестиціями «Дніпропетровський олієекстракційний завод», зернотрейдер ДП з ІІ «Сантрейд», елеватори в Одеській, Дніпропетровській, Кіровоградській областях і в Криму, а також торгова марка «Олейна».

Відкрите акціонерне товариство «Хліб Києва» заявляє, що з 7 липня вимушене в односторонньому порядку підняти роздрібно-відпускні ціни на свою продукцію.

Як йдеться в повідомленні компанії, гостра фінансово-економічна криза, в якій на цей момент перебувають підприємства ВАТ «Хліб Києва» – ВАТ «Київхліб» і ВАТ «Київмлин», штовхає підприємство на непопулярний крок – підвищити ціни на наймасовішу складову продукції – соціальні сорти хліба.

«На жаль, звернення трудових колективів столичних пекарів і борошномелів до органів державної влади з проханнями про підвищення цін на масові сорти хліба і батони вищого сорту не призвели до бажаних результатів. У зв'язку з тим, що рентабельність продукції на підприємствах ВАТ «Київхліб» і ВАТ «Київмлин» в квітні 2008 року становила мінус 30% на батон «Нива», мінус 37% на хліб «Український», мінус 28% на хліб «Пшеничний», підприємства перебувають на межі зупинки», – сказано в повідомленні.

У результаті з 7 липня ціна батона «Нива» становитиме 2,30 грн. (замість теперішніх 1,40 грн.), хліба «Український» – 3,16 грн. (нині – 1,64 грн.), хліба «Пшеничний» – 2,68 грн. (нині – 1,60 грн.).

ПЕРЕДПЛАТА

Шановні читачі!
Передплатіть газету «АГРОПРОФІ» на 2008-й рік в будь-якому поштовому відділенні або через Редакцію і щотижня отримуйте корисну інформацію для Голови!

Наш індекс: **98990**

Шановні читачі!

Передплата на український тижневик ділової інформації – газету «АГРОПРОФІ» триває. Ми ставимо за мету заповнити вакуум ОПЕРАТИВНОЇ, ДІЛОВОЇ ГАЗЕТНОЇ ІНФОРМАЦІЇ БЕЗ ПОЛІТИКИ для фахівців АПК, які приймають рішення: керівників і менеджерів, власників та інвесторів. Наша інформація стане в пригоді і студентам вищих навчальних закладів, науковцям.

Передплатити нашу газету ви можете у будь-якому відділенні УДППЗ «Укрпошта» за Каталогом. Вартість передплати у ІІ півріччі 2008 року на 1 місяць – 14,84 грн. + приймання передплати (0,55-1,60 грн.). Передплатити «АГРОПРОФІ» можна також через редакцію, до того ж – з будь-якого місяця та на будь-який термін за договором. Вартість редакційної передплати у ІІ півріччі 2008 року на 1 місяць – 14,80 грн.

З питань редакційної передплати телефонуйте: тел. (044) 227-93-55, тел./факс (044) 236-02-08 або пишіть: info@agroprofi.com.ua